

Preben Steen Nielsen: Disse to lovforslag indgår jo i hele EF-møllen. Der er for begge lovforslags vedkommende tale om en konsekvenslovgivning i kølvandet på afstemningsresultatet om dansk medlemskab af EF, og lovforslagene burde derfor ikke give anledning til nogen større polemik, selv om man må sige dette med en vis forsigtighed efter at have erfaret, hvad der i den senere tid har kunnet give anledning til debat.

Baggrunden for lovforslagene er den enkle, at vi som følge af et EF-rådsdirektiv fra 1969 er forpligtet til som medlemmer at gennemføre ændringer af de afgiftssystemer, vi har med hensyn til udenlandske kapitalinvesteringer i vort erhvervsliv. EF-traktaten forudsætter som bekendt fri bevægelighed på kapitalmarkedet, og det er derfor hensigten at sikre investeringer mellem EF-landene mod dobbeltafgifter og derudover forhindre, at et enkelt medlemsland gennem en særlig lav afgiftssats skaber konkurrenceforvriddning.

Denne målsætning kunne man selvfølgelig imødekomme ved at ophæve alle afgiftsformer ved kapitaltilførsler, men dette ville medføre et provenutab for EF-medlemslandene, således for Danmark et tab på omkring 50 mill. kr. årlig. Man er derfor i fællesmarkedet gået den vej at sige, at kapitaltilførselsafgift er den eneste tilladte afgiftsform, hvorved alle former for registrerings- og stempelafgifter bortfalder, herunder altså også den afgift, Danmark hidtil har opkrævet over stempelafgiftsloven. Til gengæld får vi en afgift på kapitaltilførsler på 2 pct. i en overgangsperiode og derefter en afgift på 1 pct. Det vil sige, at nettoprovenuet for den danske statskasse er uændret, indtil rådsdirektivet om sænkning af afgiften til 1 pct. er vedtaget.

I det gældende EF-direktiv fastslås det udtrykkeligt, hvilke kapitaltilførsler der skal svares afgift af, samt hvilke der kan, men ikke skal opkræves afgift for. Finansministeren har i sit lovforslag valgt alene at lade den danske lovgivning omfatte det tvungne område, hvilket socialdemokratiet kan tilslutte sig, da en udvidelse af afgiftsområdet vanskeliggør kontrolmulighederne og derfor udvider administrationsomkostningerne betydeligt.

Efter lovforslaget skal afgiften svares af kapitaltilførsler til selskaber, der har deres

egentlige ledelse placeret i Danmark eller har deres vedtægtsmæssige hjemsted inden for landets grænser, men den egentlige ledelse uden for EF-området. Herved sikres det, at beskatningsretten tilkommer den medlemsstat, hvori en EF-virksomhed har sin egentlige ledelse placeret.

Der kan være grund til under udvalgsarbejdet at se på nogle af detaljerne i lovforslagene, herunder hvordan ordningen skal administreres og kontrolleres.

Vi kan fra socialdemokratiets side tilslutte os finansministerens lovforslag. Vi er enige i, at der som en konsekvens af det økonomiske samarbejde inden for EF må sikres mulighed for, at erhvervslivet på lige vilkår kan konkurrere om den risikovillige kapital. I et land som Danmark, hvor investeringerne i vore produktive og eksporterende erhverv er for små, kan denne lovgivning formentlig kun blive til gavn.

Hans Toft: Da mit partis ordfører, hr. Hans Kjær, ikke kan være til stede, skal jeg fremsætte nogle få bemærkninger om de to lovforslag.

Begge er jo konsekvenser af vort medlemskab af De europæiske Fællesskaber, og man må vel sige, at de begge er eksempler på, at opnåelse af en fordel modsvares af en ulempe. Ulempen er, at det nye system er knap så forenklet som den indarbejdede stempelafgift. Fordelen er, at vi opnår en harmonisering, der sikrer ensartede vilkår for kapitalinvestering.

Den fulde harmonisering må dog vente noget på sig. Afgiften kan endnu sættes til mellem 1 og 2 pct., men skal senere samordnes til 1 pct. i alle landene. Regeringen har altså foretrukket at få de 2 pct. som sats, så længe det er muligt, hvilket svarer til den stempelafgift, vi samtidig ophæver. Derved udskydes samtidig et ellers uundgåeligt, mindre provenutab noget. Jeg skal afstå fra fristelsen til at foreslå satsen sat til den ene procent, som alligevel er endemålet, for med den udgiftspolitik, der karakteriserer den aktuelle økonomi, skal man være forsigtig med selv endog en beskeden finanspolitisk lempelse.

Jeg kan altså give det konservative folkepartis tilslutning til medvirken til begge lovforslags gennemførelse.